

erodostojna do-
odražava nast-
ovanju nije osi-
bi porezno tije-
adove na objek-

1 (NN 115/16),
nja treba obav-
Primitke i izdat-
lježiti slijedom

nora se temelji-
venim isprava-

edna kad se iz
rijeme njezina
o znači narav,
ijene povodom
i ona koja pot-
gađaj (st. 4.).

vu (NN 78/15,
iora nedvojbe-
nom događaju.

knjigovodstve-
sastavljena na
a ovlaštena za
internim pra-
pisivanje knji-
m na izdanoj
ojna i uredna

askih odredbi
užitelju pred-
u ispravnost,
vzirom da nji-
erice, narudž-
o primopre-
povodom tih
drugog pore-
larske svrhe,
h transakcija,
enju tužitelja
ene uz pred-
isluga i izvr-

m postupku
koje uteme-

ljuju porez, a porezni obveznik za činjenice koje smanjuju
ili ukidaju porez. Stoga je dužnost tužitelja da urednom i
vjerodostojnom dokumentacijom dokaže rashode na teme-
lju priloženih računa kako bi se oni mogli priznati kao
porezni rashod i opravdali provedeno knjiženje.

Budući je u poreznom nadzoru utvrđeno da je tužitelj
primio račune za usluge, a nema dokaza da je upravo ta
osoba koja je izdala račune izvršila te usluge, smatra se da
usluga nije uopće izvršena ili je izvršena od strane druge
osobe pa tužitelj nema pravo na odbitak pretporeza.

Svrhovito tuženik upućuje i na presudu Suda Europske
uni ling
BV PDV
pre ara
ili t iko-
rist enu
ispc pri-
mje kao
tak

ved ro-
eno
činj vo,
pa os-
pori

jeg
. 1.

rješe

ZUS

Posl

IZ OBRAZLOŽENJA: Oспоравanim rješenjem tuženika, klasa:
UP/II-471-02/21-01/163, urbroj: 513-04-22-2 od 2. ožujka
2022. odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv porezno-
ga rješenja Porezne uprave, Područnog ureda S., klasa:
UP/I-471-02/21-01/16, urbroj: 513-07-12/21-01 od 17. ve-
ljače 2021. kojim je tužitelju, kao poreznom obvezniku,
utvrđena za razdoblje od 1. rujna 2020. do 31. rujna 2020.,
manje obračunana obveza poreza na dodanu vrijednost
(PDV) u iznosu od 248.000,20 kn (porezna osnovica od
992.000,80 kn, porezna stopa od 25%) te kojim je tužitelju
naložena uplata navedenoga iznosa s pripadajućom kama-
tom, kao i provedba odgovarajućih knjiženja u poslovnim
knjigama koja se odnose na utvrđenu obvezu, nakon izvr-
šenih uplata.

Tužitelj u tužbi navodi da je tijekom poreznog postup-
ka i prilikom donošenja osporavanih rješenja izveden po-
grešan zaključak o relevantnom činjeničnom stanju. Navo-
di kako je utvrđeno da je tužitelj kao kupac na četvrtoj

Čl. 40. Zakona o porezu na doda-
nu vrijednost (NN 73/13, 148/13,
143/14, 115/16, 106/18, 121/19
i 138/20)

**Tužitelj je koristio opciju
prijenosa porezne obveze/
obrnutog oporezivanja te
stoga ne može koristiti pra-
vo na odbitak pretporeza
po računu isporučitelja**

elektroničkoj javnoj dražbi održanoj od 29. svibnja 2020. do 20. kolovoza 2020. u stečajnom postupku nad trgovačkim društvom CS d.o.o. u stečaju, koji se vodi pred Trgovačkim sudom u O., Stalnoj službi u S. (dalje: Stečajni sud), pod brojem: St-840/2013, kupio nekretnine upisane u z.k. ul.br. 2168 k.o. S. – k.č.br. 3403/4 površine 36586m² i nekretnine upisane u z.k. ul. br. 2055 k.o. S. – k.č.br. 3403/5 površine 18399m², kao dijelove stečajne mase. Navodi i da je prodaja navedenih nekretnina izvršena na temelju zahtjeva za prodaju Stečajnog suda broj: St-840/2013 od 30. rujna 2019., a vrijednost nekretnina je utvrđena po stalnom sudskom vještaku, koji je utvrdio vrijednost istih u iznosu od 4.890.000,00 kn (osnovica od 3.912.000,00 kn i PDV u iznosu od 978.000,00 kn). Na javnoj dražbi je tužitelj dao najpovoljniju ponudu u iznosu od 1.240.001,00 kn pa mu je Stečajni sud rješenjem o dosudi broj: 3/St-840/2013-249 od 27. kolovoza 2020. dosudio predmetne nekretnine, tužitelj je uplatio kupoprodajnu cijenu, a stečajni dužnik mu je ispostavio račun/otpremnice broj: 1/1/1 od 25. rujna 2020. u kojem je iskazao isporuku navedenih nekretnina po cijeni od 992.000,80 kn i PDV u iznosu od 248.000,20 kn prema čl. 40. st. 4. Zakona o porezu na dodanu vrijednost izabравši da svoju isporuku oporezuje PDV-om. Pri tome ističe da je u obrazloženju rješenja o namirenju Stečajnog suda broj: 3/St-840/2013-266 od 7. listopada 2020. navedeno kako je iznos PDV-a dužna platiti stečajna masa, odnosno isporučitelj nekretnine. Tužitelj navodi kako se pouzdao u zakonitost i pravilnost odluke stečajnog suda i platio račun, te u prijavi PDV-a za razdoblje oporezivanja od 1. rujna 2020. od 30. rujna 2020. iskazao pretporez od primljenih isporuka u tuzemstvu po stopi od 25% u iznosu od 248.000,20 kn, tj. onog iznosa PDV-a kojeg je platio stečajnom dužniku po odluci Stečajnog suda. Navodi kako je porezno tijelo u poreznom nadzoru utvrdilo suprotno naloženome po Stečajnom sudu i naložilo tužitelju ispravak računa/otpremnice broj: 1/1/1 od 25. rujna 2020. na način da se vrijednost isporuku spornih nekretnina naznači iznosom od 1.240.000,00 kn te da je isporuka oslobođena od PDV-a na temelju čl. 40. toč. j. i čl. 75. st. 3. toč. c Zakona o PDV-u. Nadalje, navodi da je doneseno osporavano porezno rješenje i naložena naplata PDV-a od 248.000,20 kn obrazlažući to obvezatnim prijenosom porezne obveze s isporučitelja na stjecatelja po čl. 75. st. 3. toč. c. Zakona o PDV-u. Tvrdi da je time nastala obveza dvostrukog oporezivanja za isporuku roba i usluga koja ne postoji. Nadalje, ističe da je na temelju odluke Stečajnog suda platio PDV zajedno s cijenom nekretnine, a koji sud mu je to naložio, pa da nije mogao nezakonito postupiti te mu je u skladu s tim isporučitelj dobara, trgovačko društvo u stečaju izdalo

račun s iskazani platiti stečajna r da je navedeno jednakosti te nar kupila osoba ko koju je platio t cijena u javnoj i situaciji da je pl je porezno tijelo ništiti osporava la, uz naknadu

U odgovoru ostaje kod pobij zloženju istoga.

Dana 1. lip na rasprava u prisutnosti tuže sporovima – ZU i 110/21), te je gućnost stranka ke te o svim čir met upravnog s vi ostao kod n tužbeni zahtjev određenog u tr

U dokazno mentaciju koja postupka te je pravnih pitanja utvrdio da tužl

Iz podatak porezno tijelo nosno ispravno od 1. rujna 2020. klasa: 471-02/2 jećnja 2021. u tužitelj nije izja taciju i evidenc znih računa i p žitelj u prijavi Pret porez od p iskazao pretpo (osnovica u iz dijelom odnosi dobavljača CS u iznosu od 24 kn). Nadalje je stečaju, koji je

1. 29. svibnja 2020. tupku nad trgovač- se vodi pred Trgo- talje: Stečajni sud), ine upisane u z.k. šine 36586m² i ne- S. – k.č.br. 3403/5 mase. Navodi i da na na temelju za- it-840/2013 od 30. vrdena po stalnom iost istih u iznosu 000,00 kn i PDV u žbi je tužitelj dao .001,00 kn pa mu /St-840/2013-249 ie nekretnine, tu- ečajni dužnik mu 1/1 od 25. rujna denih nekretnina su od 248.000,20 a dodanu vrijed- uje PDV-om. Pri o namirenju Ste- . listopada 2020. ti stečajna masa, navodi kako se stečajnog suda i lje oporezivanja ao pretporez od d 25% u iznosu kojeg je platio la. Navodi kako vrdilo suprotno ižitelju ispravak 2020. na način a naznači izno- oslobodena od . toč. c Zakona sporavano po- 248.000,20 kn ezne obveze s .č. c. Zakona o strukog opore- ostoji. Nadalje, da platio PDV i je to naložio, i je u skladu s stečaju izdalo

račun s iskazanim PDV-om, a taj sud je odredio da će PDV platiti stečajna masa, odnosno isporučitelj dobara. Smatra da je navedeno postupanje protivno načelu pravednosti i jednakosti te navodi da je u konkretnom slučaju nekretninu kupila osoba koja nije obveznik PDV-a, ista bi u toj cijeni koju je platio tužitelj platila i PDV jer je tako formirana cijena u javnoj dražbi. Stoga navodi da se tužitelj našao u situaciji da je platio PDV u cijeni kupovnine, a koju cijenu je porezno tijelo odredilo kao osnovicu. Predlaže sudu poništiti osporavana rješenja tuženika i prvostupanjskog tijela, uz naknadu troška upravnog spora.

U odgovoru na tužbu tuženik navodi kako u cijelosti ostaje kod pobijanoga rješenja iz razloga navedenih u obrazloženju istoga. Stoga predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev.

Dana 1. lipnja 2022. pred ovim sudom je održana javna rasprava u prisutnosti opunomoćenika tužitelja, a bez prisutnosti tuženika prema čl. 39. st. 2. Zakona o upravnim sporovima – ZUS (NN 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17 i 110/21), te je u skladu s čl. 6. st. 1. ZUS-a pružena mogućnost strankama izjasniti se o navodima protivne stranke te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora. Opunomoćenik tužitelja je na raspravi ostao kod navoda tužbe, te je predložio sudu usvojiti tužbeni zahtjev uz naknadu troška upravnog spora поближе određenog u troškovniku predanom u spis (str. 35 spisa).

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u svu dokumentaciju koja je priložena sudskom spisu i spisu upravnog postupka te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, a u skladu s odredbom čl. 55. st. 3. ZUS-a, utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz podataka spisa upravnoga postupka proizlazi da je porezno tijelo obavilo kod tužitelja nadzor poslovanja, odnosno ispravnosti obračuna i plaćanja PDV- a za razdoblje od 1. rujna 2020. do 30. rujna 2020. te je sačinilo zapisnik, klasa: 471-02/20-01/272, urbroj: 513-07-12/21-02 od 25. siječnja 2021. u kojem su utvrđene nezakonitosti, a na koji tužitelj nije izjavio prigovor. Uvidom u poslovnu dokumentaciju i evidencije tužitelja, kao i pregledom ulaznih i izlaznih računa i popratne dokumentacije utvrđeno je da je tužitelj u prijavi PDV-a za nadzirano razdoblje, u točki III.3. Pretporez od primljenih isporuka u tuzemstvu po stopi 25% iskazao pretporez u ukupnom iznosu od 374.078,48 kn (osnovica u iznosu od 1.496.313,68 kn) koji se najvećim dijelom odnosi na pretporez iskazan po ulaznim računima dobavljača CS d.o.o. u stečaju, broj 1/1/1 od 25. rujna 2020. u iznosu od 248.000,20 kn (osnovica u iznosu od 992.000,80 kn). Nadalje je utvrđeno, po izlaznom računu CS d.o.o. u stečaju, koji je isporučitelj nekretnina, broj: 1/1/1 od 25.

rujna 2020. da je isti u svom knjigovodstvu i PDV obrascu za rujna 2020. iskazao isporuke oslobođene PDV-a, odnosno isporuke u RH za koje PDV obračunava primatelj, konkretno tužitelj jer se radi o tuzemnom prijenosu porezne obveze, u ukupnom iznosu od 1.240.000,00 kn.

U postupku nadzora utvrđeno je da predmetne nekretnine imaju status nekretnina koje nisu korištene više od dvije godine, odnosno nekoristene gospodarske građevine u izgradnji za koje je izdan izvršni akt kojim se odobrava građenje te je porezno tijelo utvrdilo da se ne može primijeniti oslobođenje od PDV-a na temelju čl. 40. st. 1. toč. j) i k) Zakona o porezu na dodanu vrijednost (NN 73/13, 148/13, 143/14, 115/16, 106/18, 121/19 i 138/20).

Porezno tijelo je nadalje zaključilo da je transakcija kupoprodaje ove nekretnine oporeziva PDV-om, s obzirom je riječ o nedovršenoj nekretnini koja nikada nije bila u uporabi, u skladu s čl. 40. st. 1. toč. j. Zakona o PDV-u i čl. 72.b. Pravilnika o PDV-u (NN 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17, 128/17, 1/19 i 1/20 – dalje: Pravilnik o PDV-u) te se obračun vrši u skladu s navedenim.

K tome, utvrđeno je i da je u konkretnom slučaju obvezna primjena prijenosa porezne obveze na kupca prema čl. 75. st. 3. toč. d) Zakona o PDV-u jer je nekretnina stečajnog dužnika prodana u stečajnom postupku na elektroničkoj javnoj dražbi FINA-e uz primjenu pravila ovršnog postupka na nekretninama, a tužitelj, kao kupac nekretnina je porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a. S obzirom da je početna cijena predmetnih nekretnina iskazana s uključenim PDV-om, 1.240.001,00 kn, pa neto cijena iznosi 992.000,80 kn, a uvećana za iznos PDV-a od 248.000,20 kn čini ukupnu cijenu s PDV-om od 1.240.001,00 kn.

Nesporno je u predmetnom postupku da je tužitelj kao kupac na četvrtoj elektroničkoj javnoj dražbi održanoj od 29. svibnja 2020. do 20. kolovoza 2020. u stečajnom postupku nad trgovačkim društvom CS d.o.o. u stečaju, koji se vodi pred Stečajnim sudom pod brojem; St-840/2013, kupio nekretnine upisane u z.k. ul.br. 2168 k.o. S. – k.č.br. 3403/4 površine 36586m² i nekretnine upisane u z.k. ul. br. 2055 k.o. S. – k.č.br. 3403/5 površine 18399m², kao dijelove stečajne mase. Prodaja navedenih nekretnina izvršena je na temelju zahtjeva za prodaju Stečajnog suda broj: St-840/2013 od 30. rujna 2019., tužitelju koji je dao najpovoljniji ponudu u iznosu od 1.240.001,00 kn, a prema računu/otpremnici stečajnog dužnika broj: 1/1/1 od 25. rujna 2020. u kojem je iskazana isporuka navedenih nekretnina po cijeni od 992.000,80 kn i PDV u iznosu od 248.000,20 kn.

Prema čl. 40. st. 4. Zakona o PDV-u, porezni obveznik ima pravo izbora za oporezivanje isporuka navedenih u st.

1. toč. j) i k) i obveznik koji po osnovi isporuke želi primijeniti odbitak pretp

Čl. 58. st. 1. obveznik ima pravo izbora da iznos PDV-a platio u tuze drugi poreznih transakcija iz ovih transakcija porezni obveznik prima za prihod isporuke do PDV-a u tuz

Odredbama Zakona o PDV-u određeno je da se u slučaju isporuke priručnika kod kojih se do dvije godine od isporuke objekt prihv

Čl. 40. st. 1. toč. j) i k) Zakona o PDV-u određeno je da se u slučaju isporuke objekta prihv

Prema čl. 40. st. 4. Zakona o PDV-u, porezni obveznik ima pravo izbora za oporezivanje isporuka navedenih u st.

Dakle, prema čl. 40. st. 4. Zakona o PDV-u, porezni obveznik ima pravo izbora za oporezivanje isporuka navedenih u st.

Nadalje, prema čl. 40. st. 4. Zakona o PDV-u, porezni obveznik ima pravo izbora za oporezivanje isporuka navedenih u st.

odstvu i PDV obrascu
odene PDV-a, odnosno
a primatelj, konkretno
su porezne obveze, u

da predmetne nekretnosti
su korištene više od
spodarske građevine
t kojim se odobrava
la se ne može primi-
u čl. 40. st. 1. toč. j)
jednost (NN 73/13,
19 i 138/20).

da je transakcija ku-
PDV-om, s obzirom je
da nije bila u upora-
a o PDV-u i čl. 72.b.
13, 160/13, 35/14,
1/19 i 1/20 – dalje:
kladu s navedenim.

tnom slučaju obve-
na kupca prema čl.
ekretnina stečajnog
u na elektroničkoj
i ovršnog postupka
kretnina je porezni
IV-a. S obzirom da
skazana s uključe-
eto cijena iznosi
od 248.000,20 kn
11,00 kn.

da je tužitelj kao
ažbi održanoj od
u stečajnom po-
o. u stečaju, koji
m; St-840/2013,
8 k.o. S. – k.č.br.
sane u z.k. ul. br.
99m², kao dijelo-
retnina izvršena
og suda broj: St-
e dao najpovolj-
prema računu/
125. rujna 2020.
retnina po cije-
1.000,20 kn.

rezni obveznik
navedenih u st.

1. toč. j) i k) ovoga članka pod uvjetom da je kupac porezni obveznik koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti po osnovi isporuke na koju se pravo izbora za oporezivanje želi primijeniti. Pravo izbora za oporezivanje i pravo na odbitak pretporeza može se primijeniti u trenutku isporuke.

Čl. 58. st. 1. Zakona o PDV-u predviđeno je da porezni obveznik ima pravo od PDV-a, koji je obvezan platiti, odbiti iznos PDV-a (pretporez) koji je obvezan platiti ili ga je platio u tuzemstvu za isporuke dobara ili usluge koje su mu drugi porezni obveznici obavili za potrebe njegovih oporezivih transakcija. St.4. tog članka, toč. 1. propisano je da porezni obveznik ne može odbiti pretporez sadržan u računima za primljena dobra i obavljene usluge što ih koristi za isporuke dobara i obavljanje usluga oslobođenih plaćanja PDV-a u tuzemstvu prema čl. 39., 40. i 114. ovoga Zakona.

Odredbom čl. 40. st. 1. toč. j) Zakona o PDV-u propisano je da su PDV-a oslobođene isporuke građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se one nalaze, osim isporuka prije prvog nastajanja odnosno korištenja ili isporuka kod kojih od datuma prvog nastajanja odnosno korištenja do datuma sljedeće isporuke nije proteklo više od dvije godine. Građevinom u smislu ovog Zakona smatra se objekt pričvršćen za zemlju ili učvršćen u zemlji.

Čl. 40. st. 1. toč. k) Zakona o PDV-u propisano je da su PDV-a oslobođene isporuke zemljišta, osim građevinskog zemljišta.

Prema čl. 20. st. 1. Pravilnika o PDV-u propisano je da su isporuke dobara i obavljanje usluga u postupku likvidacije, stečaja uključujući isporuke iz stečajne mase ili likvidacijske mase i sličnih postupaka podliježu oporezivanju.

Dakle, pri isporuci predmetnih nekretnina, isporučitelj ima pravo izbora oporezivanja prema čl. 40. st. 4. Zakona o PDV-u ili primjene prijenosa porezne obveze na kupca na temelju odredbi čl. 75. st. 3. toč. c) istog Zakona. U konkretnom slučaju tužitelj je koristio opciju prijenosa porezne obveze/obrnutog oporezivanja te stoga ne može koristiti pravo na pretporez po računu broj 1/1/1 od 25. rujna 2020. Dakle, slijedom kogentne norme tužitelj nije imao zakonsko utemeljenje za odbitak pretporeza, zbog čega je isti osnovano osporen, odnosno je umanjen Obrazac PDV za nadzirano razdoblje na rbr. III. 3. Pretporez od primljenih isporuka u tuzemstvu po stopi 25% i to osnovica u iznosu od 992.000,80 kn i pretporez od 248.000,20 kn. Time je tužitelj postupio suprotno odredbi čl. 57. Zakona o PDV-u.

Nadalje, pravilno tuženik navodi da je obračun i plaćanje PDV-a pa tako i pravo na pretporez propisano Zakonom o PDV-u. Stoga pozivanje tužitelja na pravomoćne odluke Stečajnog suda i postupanje u skladu s tim odluka-

ma nije od utjecaja jer iz istih ne proizlazi obveza oslobođenja tužitelja kao poreznog obveznika od plaćanja zakonom propisanih obveza.

Dakle, tužitelj je nesporno porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a, pa se primjenjuje prijenos porezne obveze prema čl. 75. st. 3. toč. d) Zakona o PDV-u dok porezni obveznik u stečaju ne obračunava PDV na prodanu nekretninu nego primjenjuje prijenos porezne obveze. Stoga je na cijenu nekretnine od 992.000,80 kn (neto) tužitelj trebao obračunati PDV po stopi od 25% koji iznosi 248.000,20 kn i koji je mogao odbiti kao pretporez. Ali s obzirom da je tužitelj platio stečajnom dužniku PDV kojeg nije bio u obvezi platiti, nije ispoštovan materijalni uvjet obrnutog oporezivanja, pa tužitelj nije imao osnove primijeniti pravo na odbitak pretporeza.

Slijedom iznesenoga proizlazi da je tužitelj manje obračunao PDV za razdoblje od 1. rujna 2020. do 30. rujna 2020. na osnovicu od 992.000,80 kn, što po stopi od 25% iznosi 248.000,20 kn. Stoga je sud osporavana rješenja ocijenio zakonitima te je na temelju čl. 57. st. 1. ZUS-a, odlučeno kao u izreci presude pod točkom I.

Budući da je tužitelj odbijen s tužbenim zahtjevom, sam snosi sve troškove upravnoga spora u skladu s odredbom čl. 79. st. 4. ZUS-a te je stoga zahtjev za naknadu troška upravnoga spora, odnosno zastupanja po opunomoćenicima odbijen i odlučeno je kao u izreci presude pod točkom II.

Poslovni broj: UsI-468/2022-6 od 8. lipnja 2022.

ZAKON O POREZU NA PROMET NEKRETNINA

Čl. 12. Zakona o porezu na promet nekretnina (NN 69/97, 26/00, 152/02, 22/11 i 143/14)

Predmetna je nekretnina u temeljni kapital tužitelja unesena u svrhu izbjegavanja plaćanja poreza na promet nekretnina, pri čemu se tužitelj služio prividnim pravnim poslom

IZ OBRAZLOŽENJA: Osporavanim rješenjem tuženika, točkom I. uvažena je žalba tužitelja i poništeno porezno rješenje Porezne uprave, Područnog ureda Z., klasa: UP/I-410-20/17-01/4551, urbroj: 513-07-01-12-18-01 od 11. rujna 2018., te je točkom II. izreke odbijena žalba tužitelja.

Naime, prvostupanjskim rješenjem od 11. rujna 2018. odbačena je kao nepravodobna žalba tužitelja izjavljena protiv poreznog rješenja Porezne uprave, Područnog ureda Z., klasa: UP/I-410-20/17-01/4551, urbroj: 513-07-01-01-18-07 od 20. ožujka 2017., a kojim je poništeno rješenje Porezne uprave, Područnog ureda Z., klasa: UP/I-410-20/17-01/4551, urbroj: 513-07-24-10-17-02 od 5. travnja 2017. te je tužitelju utvrđena osnovica prometa na promet nekretnine u iznosu od 22.092.347,02 kn i porez na promet nekretnina po stopi 5% u iznosu od 1.104.617,35 kn.

U tužbi i tijekom spora tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika, te u bitnome navodi kako je tuženik pri-

likom donoša da su prijaš postupku, z protutražbin metna protu ugovora o c K.. Zatim, d namjerom d vidljivo iz s. nina unesen Trgovačkog dinu djelatn nekretnine u bila u posjed pilo u posje zakupu nek ostvaruje pr Ističe kako znanja da j se poništav promet nek dio i tuženil i isključivi zakupa pre društva u č u posjed pre tva, već kas očitovanje c no čl. 7. Op

Stoga p točku II. izi

Tuženi obrazložen beni zahtje

Ocjenju vršio uvid i činjeničnor održao usn

Na tem tanja, sud c

Određl nekretnina pisano je c društvo ka la u skladu se porez na

Čl. 12. propisano j